

รายงานสืบเนื่องจาก การประชุมวิชาการระดับชาติ และสัมมนาเครือข่ายพัฒนาสังคม/ชุมชนภาคใต้ ครั้งที่ 1

“คุณธรรมจริยธรรมกับการพัฒนาที่ยั่งยืน”

9 สิงหาคม 2562

ณ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตปัตตานี

PROCEEDING

จัดโดย

สาขาวิชาพัฒนาสังคม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาชุมชน มหาวิทยาลัยทักษิณ
สาขาวิชาการพัฒนาชุมชน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
สาขาวิชาการพัฒนาชุมชน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
สาขาวิชาการพัฒนาชุมชน มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
สาขาวิชาการพัฒนาชุมชน และสาขาการปกครองและกฎหมายมหาชน มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
สาขาวิชาชุมชนศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
สาขาวิชาพัฒนาสังคม และสาขาวิชาการบริหารจัดการท้องถิ่น มหาวิทยาลัยหาดใหญ่
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยบราฮีวาราสขานครินทร์

เล่มที่ 1

การประชุมวิชาการระดับชาติ และสัมมนาเครือข่ายพัฒนาสังคม/ชุมชนภาคใต้ ครั้งที่ 1 “ภาคีเครือข่ายกับการพัฒนาสังคมที่ยั่งยืน”

รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceeding)

การประชุมวิชาการระดับชาติและสัมมนาเครือข่ายพัฒนาสังคม/ชุมชนภาคใต้ ครั้งที่ 1
หัวข้อ “ภาคีเครือข่ายกับการพัฒนาสังคมที่ยั่งยืน”

ที่ปรึกษา

ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.อมรา พงศาพิชญ์
ศาสตราจารย์ ดร.ปรีศวรร ยืนแสน

คณะกรรมการการระหว่างรัฐบาลอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน
คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เชิดชัย อุดมพันธ์

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

บรรณาธิการ

: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธิพร บุญมาก

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

: ดร.จิรัชยา เจียวัก

: อาจารย์สมฤดี สงวนแก้ว

กองบรรณาธิการ

: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชลลดา แสงมณีศิริสาธิตกิจ, ดร.สวัสดี ไหลภากรณ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภมรรัตน์ สุธรรม, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดำรงพันธ์ ใจห้าวีรพงศ์,
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยวัฒน์ โยธี, ผู้ช่วยศาสตราจารย์มาหะมะดารี แวโนะ,
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิสระ ทองสามสี, ดร.วันพิชิต ศรีสุข

แบบปก - รูปเล่ม

: นางสาวอัสสะห์ โวะ

พิมพ์เมื่อ

: 2562

จำนวนพิมพ์

: 100 เล่ม

จัดพิมพ์โดย

: หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาสังคม คณะมนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

พิมพ์ที่

: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่อยู่ : 181 หมู่ที่ 6
ถนน เจริญประดิษฐ์ ตำบล รุสะมิแล อำเภอเมืองปัตตานี ปัตตานี 94000
เบอร์โทรศัพท์ : 073 – 331304

หมายเหตุ

: บทความหรือข้อคิดเห็นต่าง ๆ ที่ปรากฏในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ
(proceeding) ฉบับนี้ จะต้องผ่านการกลั่นกรองคุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาที่
เกี่ยวข้อง และได้รับความเห็นชอบจากกองบรรณาธิการ รายละเอียดและเนื้อหาที่
ปรากฏถือเป็นความคิดเห็นส่วนตัวและความรับผิดชอบเฉพาะของผู้เขียนไม่
จำเป็นต้องตรงกับความคิดเห็นหรือเป็นความรับผิดชอบของคณะบรรณาธิการผู้จัดทำ

คำสั่งมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ที่ ๕๐๒๗๓ / ๒๕๖๒

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานโครงการประชุมวิชาการระดับชาติ และสัมมนาเครือข่าย
พัฒนาสังคม/ชุมชนภาคใต้ ครั้งที่ ๑

เพื่อให้การดำเนินการจัดโครงการประชุมวิชาการระดับชาติ และสัมมนาเครือข่ายพัฒนา
สังคม/ชุมชนภาคใต้ ครั้งที่ ๑ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๔ และ ๓๔
แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พ.ศ. ๒๕๕๔ ประกอบคำสั่งมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ที่ ๐๔๔๗/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๑ จึงขอแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานโครงการประชุม
วิชาการระดับชาติ และสัมมนาเครือข่ายพัฒนาสังคม/ชุมชนภาคใต้ ครั้งที่ ๑ ดังนี้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

๑. คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ
๒. คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
๓. คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
๔. คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๕. รองคณบดีฝ่ายยุทธศาสตร์และพัฒนางานองค์กร คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
๖. รองคณบดีฝ่ายวิชาการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
๗. รองคณบดีฝ่ายบริหารและประกันคุณภาพ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
๘. รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบัณฑิตศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
๙. รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาและศิษย์เก่าสัมพันธ์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
๑๐. ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายเทคโนโลยีสารสนเทศและพัฒนาระบบ คณะมนุษยศาสตร์
และสังคมศาสตร์

กรรมการชุดนี้มีหน้าที่ให้คำปรึกษาแก่คณะกรรมการชุดต่างๆ เพื่อให้การดำเนินโครงการ
เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

คณะกรรมการอำนวยการ

๑. ดร.จิรัชยา เจียวกิก	ประธานกรรมการ
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เชิดชัย อุคัมพันธ์	กรรมการ
๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธิพร บุญมาก	กรรมการ
๔. ดร.ชัยวัฒน์ โยธี	กรรมการ
๕. นางสาวศรีประไพ อุคัมละมูล	กรรมการ
๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์มาหะมะดารี แวโนะ	กรรมการ

/๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดำรงศน์พันธ์...

การประชุมวิชาการระดับชาติ และสัมมนาเครือข่ายพัฒนาสังคม/ชุมชนภาคใต้ ครั้งที่ 1 “ภาคีเครือข่ายกับการพัฒนาสังคมที่ยั่งยืน”

-๓-

คณะกรรมการฝ่ายประชาสัมพันธ์ และระบบสารสนเทศ

๑. นายณัฐพงศ์ อภิชาติเดชสกุล	ประธานกรรมการ
๒. ดร.ยุพธนา กาเต็ม	กรรมการ
๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณชพงศ จันจุฬา	กรรมการ
๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เสสือวี วาลี	กรรมการ
๕. นางสาวสุภัตรา รุ่งรัตน์	กรรมการ
๖. นางสาววันชพร รัตนจินดา	กรรมการ
๗. นางสาวอัสสัหะ โวะ	กรรมการ
๘. นางสาวลักขณา จันทัง	กรรมการ
๙. นางสาวอามีเนาะ คอเลาะ	กรรมการ
๑๐. นายอัปคูลคอลลิก อีรโรฮิมีย	กรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการชุดนี้มีหน้าที่ออกแบบ จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ จัดทำเว็บไซต์งานประชุม ป้ายประชาสัมพันธ์ ระบบการลงทะเบียนออนไลน์ และประชาสัมพันธ์โครงการให้แก่กลุ่มเป้าหมายและผู้ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการติดต่อประสานจัดส่งเอกสารข้อมูลและการประชาสัมพันธ์ต่างๆ

คณะกรรมการฝ่ายสถานที่และโสตทัศนูปกรณ์

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณชพงศ จันจุฬา	ประธานกรรมการ
๒. ดร.วิญชิตา สังขดวง	กรรมการ
๓. ดร.สุรวุฒน์ ช่อไม้ทอง	กรรมการ
๔. ดร.รุศดา แก้วแสงอ่อน	กรรมการ
๕. นายคมวิทย์ สุขเสนีย์	กรรมการ
๖. ดร.ชัยวัฒน์ โยธี	กรรมการ
๗. นายอัปคูลอาซิส อัปคูลวาฮับ	กรรมการ
๘. นายสุลพิทกอร์ มาไซ	กรรมการ
๙. นางสาวดวงฤดี พรหมวันศรี	กรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการชุดนี้มีหน้าที่จัดเตรียมสถานที่ และจัดหาโสตทัศนูปกรณ์เพื่อนำเสนอผลงาน การบันทึกภาพและเสียงภายในห้องประชุม การรับ-ส่งผู้เข้าร่วมประชุม

คณะกรรมการฝ่ายการเงิน

๑. นายอัปคูลคอลลิก อีรโรฮิมีย	ประธานกรรมการ
๒. ดร.พัฒน์นที บุญญานุพงศ์	กรรมการ
๓. ดร.อลิสสา หะสาณะ	กรรมการ
๔. นางสาวจุฑารัตน์ แสงทอง	กรรมการ
๕. ดร.กันยปรีณ ทองสามสี	กรรมการ
๖. นายสุไลมาน หะโมะ	กรรมการ
๗. นางสาวมนัสชนก ธรรมรัตน์	กรรมการ
๘. ดร.สวัสดี ไหลภากรณ์	กรรมการ

/๙. นางสาวจรงค์...

การประชุมวิชาการระดับชาติ และสัมมนาเครือข่ายพัฒนาสังคม/ชุมชนภาคใต้ ครั้งที่ 1 “ภาคีเครือข่ายกับการพัฒนาสังคมที่ยั่งยืน”

-๔-

๙. นางสาวจรัลภัส ศรีจันทร์งาม

กรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการชุดนี้มีหน้าที่วางแผนและติดตามรายรับ-รายจ่ายเงินโครงการ การทำบัญชี และรายการเบิกจ่ายต่างๆ ตามระเบียบงานคลังและพัสดุ

คณะกรรมการฝ่ายประเมินผล

๑. นางสาวศรีประไพ อุดมละมุล

ประธานกรรมการ

๒. ดร.วันฮารงค์ บินอิสวีล

กรรมการ

๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุทิศ สังข์รัตน์

กรรมการ

๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปวีชาติ เบ็ญฤทธิ

กรรมการ

๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ถวิล อินทรโม

กรรมการ

๖. นายเชษฐา มุทะหมัด

กรรมการ

๗. นายอัศวินคอลลิก อีร์รอฮิมีย

กรรมการ

๘. ดร.ชยุต อินทร์พรหม

กรรมการ

๙. ดร.ดาเรศ ชูยก

กรรมการ

๑๐. นางอมรรัตน์ แก้วชาดก

กรรมการ

๑๑. นางสาวสุนีย์ นวจินดาพันธุ์

กรรมการ

๑๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณชพงศ จันจุนา

กรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการชุดนี้มีหน้าที่จัดทำแบบประเมินผลโครงการ รวบรวมประเมินโครงการ และจัดทำรายงานประเมินผล

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๒

(รองศาสตราจารย์อิมจิต เลิศพงษ์สมบัติ)

รองอธิการบดีวิทยาเขตปัตตานี ปฏิบัติการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

คำสั่งมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ที่ ๕๐๒๗/๒ / ๒๕๖๒

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิประเมินผลงานทางวิชาการ โครงการประชุมวิชาการระดับชาติ
และสัมมนาเครือข่ายพัฒนาสังคม/ชุมชนภาคใต้ ครั้งที่ ๑

เพื่อให้การดำเนินการจัดโครงการประชุมวิชาการระดับชาติ และสัมมนาเครือข่ายพัฒนาสังคม/ชุมชนภาคใต้ ครั้งที่ ๑ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๔ และ ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พ.ศ. ๒๕๕๙ ประกอบคำสั่งมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่ ๐๔๙๗/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๑ จึงขอแต่งตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิประเมินผลงานทางวิชาการ โครงการประชุมวิชาการระดับชาติ และสัมมนาเครือข่ายพัฒนาสังคม/ชุมชนภาคใต้ ครั้งที่ ๑ ดังนี้

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิประเมินผลงานทางวิชาการ

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธิพร บุญมาก	มหาวิทยาลัยทักษิณ
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชลลดา แสงมณี ศิริสาธิตกิจ	มหาวิทยาลัยทักษิณ
๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภรตวัฒน์ สุธรรม	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
๔. ดร.ชนัญชิตา หิพย์ญาณ	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
๕. ดร.ชัยวัฒน์ โยธี	มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
๖. ดร.ยุทธนา กาเต็ม	มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริลักษณ์ คัมภีรานนท์	มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
๘. นางสาวศรีประไพ อุดมละมุล	มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดำรงศัพันธ์ ใจห้าว	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
๑๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิสระ ทองสามสี	มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
๑๑. นายณัฐราพงศ์ อภิโชติเศษาสกุล	มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
๑๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภามะมะดารี แวโนะ	มหาวิทยาลัยฟาฏอนี
๑๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์มะดาโอะ ปูเตะ	มหาวิทยาลัยฟาฏอนี
๑๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญล ชื่นพิง	มหาวิทยาลัยหาดใหญ่
๑๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิเวศน์ อรุณเบิกฟ้า	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๑๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณชพงศ จันจุฬา	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๑๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เอมอร เจียรมาศ	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๑๘. ดร.จิรัชยา เจียวีก	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๑๙. ดร.สวัสดิ์ โหลภารณ์	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๒๐. ดร.อลิสา หะสาณะ	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

/คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ...

การประชุมวิชาการระดับชาติ และสัมมนาเครือข่ายพัฒนาสังคม/ชุมชนภาคใต้ ครั้งที่ 1 “ภาคีเครือข่ายกับการพัฒนาสังคมที่ยั่งยืน”

-๒-

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิประจำห้องนำเสนอผลงานวิชาการ

๑. ดร.วันฮารงค์ บินอิสริส	มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
๒. ดร.สุรวุฒม์ ช่อไม้ทอง	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๓. ดร.อลิสา ทะสาเมาะ	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สะสีรี วาลี	มหาวิทยาลัยฟาฏอนี
๕. นายชุตติภรณ์ มาโซ	มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
๖. นายณัฐธาทงค์ อภิโชติเดชาสกุล	มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๒

(รองศาสตราจารย์อัมจิต เลิศพงษ์สมบัติ)
รองอธิการบดีวิทยาเขตปัตตานี ปฏิบัติการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

สารบัญ

	หน้า
สารจากคณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	(1)
กำหนดการโครงการการประชุมวิชาการระดับชาติ	(3)
และสัมมนาเครือข่ายพัฒนาสังคม/ชุมชนภาคใต้ ครั้งที่ 1	
กำหนดการนำเสนอบทความ	(5)
คำสั่ง แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานโครงการประชุมวิชาการระดับชาติ	(11)
และสัมมนาเครือข่ายพัฒนาสังคม/ชุมชนภาคใต้ ครั้งที่ 1	
คำสั่ง แต่งตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิประเมินผลงานทางวิชาการโครงการประชุมวิชาการระดับชาติ	(15)
และสัมมนาเครือข่ายพัฒนาสังคม/ชุมชนภาคใต้ ครั้งที่ 1	

บทความปริญาโท

ความสัมพันธ์ระหว่างการค้ากับดุลการคลัง การจัดการกำไร และมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์ ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET100 <i>กนกกรส พานิชย์พิพัฒน์, รศ.กัลยาภรณ์ ปานมะเร็ง</i>	1
สินทรัพย์และหนี้สินที่เป็นผลประกอบการของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย <i>ธนาชัย แจ่มเปี่ยม, ผศ. ดร.ฐิตาภรณ์ สิ้นจรรย์ศักดิ์</i>	11
การวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงินและอัตราส่วนทางการเงินของบริษัทจดทะเบียน ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย <i>ภามะพันธ์ เพ็ชรไพศาล, ผศ. ดร.ฐิตาภรณ์ สิ้นจรรย์ศักดิ์</i>	26
การพัฒนาการขนส่งมวลชนของมหาวิทยาลัยสีเขียว ตามเกณฑ์ UI Green Metric สู่การขนส่งมวลชนตามหลักความยั่งยืน <i>วิรัตน์ ไตเมศน์, ผศ. ดร.กมลภา โสรัตน์</i>	47
ตัววัดผลการดำเนินงานของมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์และความสามารถในการทำกำไรในงบการเงิน <i>สวรส สรกล, ดร.กนกศักดิ์ สุขวัฒนาสินธิ์</i>	64
การจัดทำโครงสร้างเงินเดือนสำหรับบริษัทการบินเช่าเหมาลำเครื่องบินส่วนตัว XYZ จำกัด <i>สุรพงษ์ คงบำเพ็ญ, ดร.เลิศชัย สุธรรมานนท์, ดร.นพวรรณ ศรีเกตุ, ดร.อุทัย สวานกุล</i>	76

การประชุมวิชาการระดับชาติ และสัมมนาเครือข่ายพัฒนาสังคม/ชุมชนภาคใต้ ครั้งที่ 1 “ภาคีเครือข่ายกับการพัฒนาสังคมที่ยั่งยืน”

การวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงินและอัตราส่วนทางการเงินของบริษัทจดทะเบียน
ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

THE ANALYSIS OF FINANCIAL INFORMATION AND FINANCIAL RATIOS
OF LISTED COMPANY IN THE STOCK EXCHANGE OF THAILAND

ภานะพันธ์ เพ็ชรไพศาล¹, ฐิตาภรณ์ สินจรูญศักดิ์²

BHANAPHAN PETCHPAISARN¹, TITAPORN SINCHAROONSAK²

¹ นักศึกษาระดับปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาบริหารธุรกิจ คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม กรุงเทพมหานคร

¹ Graduate Student, Master of Accounting, Sripatum University, Bangkok

¹ e-mail: bnppps@gmail.com

² อาจารย์ประจำหลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม กรุงเทพมหานคร

² Program Designated Lecturers Master of Accounting, Sripatum University, Bangkok

² e-mail: titaporn.si@spu.ac.th

บทคัดย่อ

หน่วยงานธุรกิจมีการบริหารสินทรัพย์ที่ดี ย่อมแสดงถึงสภาพคล่องและหนี้สินที่ดีด้วยเช่นกัน และมีโอกาสการสร้างกำไรได้ในอนาคตจึงเหมาะกับการลงทุน อีกทั้งเป็นที่สนใจของนักลงทุนที่อยากเข้ามาร่วมลงทุนในธุรกิจ ธุรกิจจึงควรรักษาสภาพคล่องและหนี้สินในการดำเนินธุรกิจให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม เพื่อลดความเสี่ยงของสภาพคล่องและปัจจัยต่าง ๆ รวมถึงผลกระทบจากเศรษฐกิจ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อการบริหารสินทรัพย์ของธุรกิจได้ และการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ทำให้มีโอกาที่จะได้รับผลตอบแทนสูง ทั้งในรูปของเงินปันผลและกำไรจากการขายหลักทรัพย์ และสามารถนำข้อมูลทางการเงินและอัตราส่วนทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มาใช้วิเคราะห์และปรับปรุง เพื่อพัฒนาสินทรัพย์และหนี้สินของธุรกิจหรือใช้ประกอบการตัดสินใจลงทุนในธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: ข้อมูลทางการเงิน, อัตราส่วนทางการเงิน, งบการเงิน, นักลงทุน, ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

การประชุมวิชาการระดับชาติ และสัมมนาเครือข่ายพัฒนาสังคม/ชุมชนภาคใต้ ครั้งที่ 1 “ภาคีเครือข่ายกับการพัฒนาสังคมที่ยั่งยืน”

Abstract

Good asset management of business unit always indicates good liquidity and debts as well as indicating some good opportunities on profitability. Therefore, such business unit is considered to be appropriate for investment and interested by investors who wish to invest in business unit. Consequently, business unit should maintain its liquidity and debts of business operation to be appropriate in order to reduce risks, factors, and economic effects that may affect asset management of such business unit. Moreover, investment in the Stock Exchange of Thailand provides some opportunities to gain high return in form of dividend and profit from selling assets as well as providing some financial information and financial ratio of companies listed in the Stock Exchange of Thailand for analyzing, improving, and developing assets and debts of business units or making decision on investment in such business unit efficiently.

Keywords: FINANCIAL INFORMATION, FINANCIAL RATIOS, FINANCIAL STATEMENT, INVESTOR, THE STOCK EXCHANGE OF THAILAND

บทนำ

ภายใต้สถานการณ์เศรษฐกิจในปัจจุบันของประเทศไทย ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศอยู่ตลอดเวลา และยังให้ความสำคัญกับเรื่องของการบริหารสินทรัพย์ของธุรกิจ อย่างเช่น “สภาพคล่อง” ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของการวางแผนทางการเงินและสภาพคล่อง คือ สินทรัพย์ในรูปของเงินสด สินทรัพย์อื่นที่มีสภาพใกล้เคียงเงินสดหรือสิ่งที่สามารถแปลงสภาพเป็นเงินสดได้อย่างรวดเร็วโดยมูลค่าไม่ลดลง ซึ่งธุรกิจไม่ว่าจะเป็นขนาดเล็กหรือขนาดใหญ่ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมียอดเงินสดในมือให้เพียงพอในการดำเนินธุรกิจ เงินสดในมือจึงมีความจำเป็นต้องมีไว้ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินธุรกิจ เพื่อป้องกันเงินสดขาดมือ เพื่อสำรองไว้ในกรณีฉุกเฉินและเพื่อไว้แก่งกำไร กรณีมีเงินสดเหลือย่อมเป็นโอกาสที่จะลงทุนระยะสั้น ทำให้มีโอกาสได้ผลตอบแทนสูงได้ นอกจากนี้ ธุรกิจที่ดำเนินการมาได้ระยะหนึ่งย่อมมีความเจริญเติบโตและต้องการขยายธุรกิจให้เพียงพอกับยอดขายที่เพิ่มขึ้น ผู้ประกอบการอาจไม่แน่ใจว่าควรขยายดีหรือไม่ เพราะไม่ทราบว่าจะมีกำไรที่คุ้มทุนอย่างไร จึงควรทำการศึกษาความเป็นไปได้ทางการเงินของธุรกิจ ซึ่งจะช่วยให้ผู้ลงทุนตัดสินใจได้ง่ายยิ่งขึ้น ธุรกิจที่ดำเนินการมานานแล้ว อาจไม่จำเป็นต้องศึกษาความเป็นไปได้ ด้านการตลาด ด้านการผลิตและด้านการบริหารจัดการมากนัก แต่ควรศึกษาความเป็นไปได้ทางการเงิน เพราะสามารถประเมินและวิเคราะห์ได้

สภาพคล่องจึงเป็นคุณลักษณะที่สำคัญของหลักทรัพย์ หลักทรัพย์ที่มีสภาพคล่องสูง สามารถซื้อขายได้คล่อง ย่อมเป็นที่ปรารถนาของนักลงทุนโดยทั่วไป ในขณะที่หลักทรัพย์ที่มีสภาพคล่องต่ำจะมีความเสี่ยงสูง

การประชุมวิชาการระดับชาติ และสัมมนาเครือข่ายพัฒนาสังคม/ชุมชนภาคใต้ ครั้งที่ 1 “ภาคีเครือข่ายกับการพัฒนาสังคมที่ยั่งยืน”

เนื่องจากขายได้ยากกว่า และเสี่ยงต่อการขายไม่ได้ (จิราลักษณ์ สุวรรณสิริ, 2545) ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้ลงทุนสามารถบริหารความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมและสามารถได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนในระดับที่น่าพอใจ ผู้ลงทุนจึงจำเป็นต้องศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ เพื่อประกอบการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ (ปราณฤทัย-บุญเพ็ง, 2557)

การดำเนินธุรกิจจึงเป็นเป้าหมายของการลงทุน ถือเป็นหัวใจสำคัญในการลงทุนให้ประสบความสำเร็จ เพราะเป้าหมายที่ชัดเจนจะช่วยกำหนดแนวทางการลงทุนได้ง่ายขึ้น ยิ่งปัจจุบันทางเลือกในการลงทุนมีมากมาย การลงทุนแบบไร้ทิศทาง ลงทุนตามข่าวสาร ตามกระแส อาจทำให้พลาดโอกาสดี ๆ ที่เหมาะสมกับตัวเราไปอย่างน่าเสียดาย เมื่อมีปัจจัยหรือเหตุการณ์ใดที่อาจส่งผลกระทบต่อการลงทุนเกิดขึ้น ก็เกิดความกังวล หวาดวิตก กลัวความเสียหายจะเกิดขึ้นกับการลงทุน ทำให้เกิดความกดดันและความเครียด ซึ่งไม่เป็นผลดีต่อการลงทุนโดยรวม และต่อสุขภาพจิตของตนเอง ตรงกันข้าม หากพิจารณาการลงทุนอย่างรอบคอบ มีความอดทน จะพบว่าความผันผวนของตลาดในระยะสั้นจะไม่ส่งผลกระทบต่อพอร์ตการลงทุนมากนัก (ปนัดดา แก้วมณี, 2558) และนอกจากนี้ การลงทุนในเงินลงทุนหมุนเวียนในสัดส่วนที่เหมาะสม ยังมีส่วนทำให้กิจการมีผลกำไรทางเศรษฐศาสตร์ที่ดีด้วย เนื่องจากใช้เงินทุนที่เหมาะสมทำให้ไม่มีภาระต้นทุนทางการเงินมากเกินไป และผู้เป็นเจ้าของจะได้รับผลประโยชน์จากผลกำไรในส่วนที่เพิ่มขึ้นด้วย (พรธัญญา ฐนิมิตรกุล, 2551)

ดังนั้นผู้ลงทุนและผู้ใช้งบการเงิน จึงควรศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงินและอัตราส่วนทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยได้อธิบายรายละเอียดของการศึกษาไว้ในบทนี้ เพื่อเป็นแนวทางในการลงทุน จึงเป็นวิธีหนึ่งที่ป้องกันความเสี่ยงในการลงทุนให้กับผู้ประกอบการได้ ซึ่งการเริ่มต้นธุรกิจมีความเสี่ยงสูง ยิ่งเงินลงทุนสูง ความเสี่ยงก็จะยิ่งสูงตาม ซึ่งผู้ที่สนใจจะเริ่มลงทุนในธุรกิจหรือเป็นธุรกิจที่ลงทุนเพื่อการขยาย ควรวิเคราะห์การลงทุนก่อนเพื่อตัดสินใจว่าจะลงทุนดีหรือไม่ นอกจากนั้น การวิเคราะห์การลงทุนยังทำให้ทราบว่า การลงทุนจะมีผลตอบแทนกลับมาเท่าไร โดยการลงทุนสามารถแยกออกเป็นการลงทุนเพื่อทดแทนและปรับปรุง การลงทุนเพื่อขยายธุรกิจเป็นการลงทุนในการขยายธุรกิจหรือสร้างธุรกิจใหม่ รวมทั้งเพิ่มสายการผลิตและการลงทุนเพื่อเริ่มธุรกิจเป็นการลงทุนในธุรกิจใหม่ จึงมีความสำคัญต่อการดำเนินธุรกิจ การลงทุนและสังคมเป็นอย่างมากและเป็นประโยชน์ต่อนักลงทุนและผู้ใช้งบการเงินสำหรับใช้ข้อมูลในการวิเคราะห์ธุรกิจและตัดสินใจร่วมลงทุนในธุรกิจต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาการวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงินและอัตราส่วนทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ความสำคัญของการวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงิน

การวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงินหรืองบการเงิน ส่วนใหญ่เป็นการวิเคราะห์ถึงแง่มุมใดมุมหนึ่งของความสามารถในการทำกำไรหรือความเสี่ยงของธุรกิจ โดยการประเมินความสามารถในการทำกำไร ทำให้ผู้วิเคราะห์ทราบถึงผลการดำเนินงานของธุรกิจในอดีตและช่วยคาดการณ์ความสามารถในการทำกำไรในอนาคต ในขณะที่การประเมินความเสี่ยงเกี่ยวข้องกับความสำเร็จของธุรกิจในการจัดการความเสี่ยงในรูปแบบต่าง ๆ ในอดีต รวมทั้งโอกาสที่บริษัทจะสามารถดำเนินการต่อไปได้ในอนาคต วิธีการในการวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงินหรืองบการเงินที่เป็นที่นิยมกันทั่วไป คือ การคำนวณอัตราส่วนทางการเงิน โดยอัตราส่วนการเงินบางประเภทเปรียบเทียบเฉพาะรายการที่มีอยู่ในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ บางประเภทเปรียบเทียบเฉพาะรายการที่มีอยู่ในงบแสดงฐานะการเงินหรือนำเอาข้อมูลจากงบการเงินต่าง ๆ มาหาความสัมพันธ์กัน

การวิเคราะห์งบการเงิน ถือเป็นเครื่องมือที่สำคัญต่อการพัฒนาตลาดทุนไทย เนื่องจากงบการเงินแสดงถึงข้อมูลโดยสรุปเกี่ยวกับผลการดำเนินงานและสถานะทางการเงินในอดีต ซึ่งช่วยให้ผู้มีส่วนได้เสีย เช่น ผู้ถือหุ้นและเจ้าหน้าที่ สามารถประเมินผลการบริหารจัดการธุรกิจ และผลกระทบด้านสภาพแวดล้อมที่องค์กรมีส่วนเกี่ยวข้อง นอกจากนี้ ยังสามารถนำข้อมูลจากงบการเงินมาประยุกต์ใช้ร่วมกับปัจจัยแวดล้อมอื่น ๆ ในการคาดการณ์ผลการดำเนินงาน กระแสเงินสด มูลค่ากิจการ การดำรงสัดส่วนทางการเงิน เพื่อประกอบการตัดสินใจด้านการลงทุนได้ (อังครัตน์ เปรียบจริยวัฒน์, 2554)

อดิศร เลหาวิช และคณะ (2552) การวิเคราะห์งบการเงิน หมายถึง การนำข้อมูลจากงบการเงินมาค้นหาสาเหตุและสรุปผลที่เกิดขึ้นที่งบการเงินเหล่านั้น สามารถสื่อสารสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในธุรกิจให้เป็นที่ทราบโดยทั่วไปผู้บริหารที่มีความรู้พื้นฐานทางด้านบัญชี ย่อมสามารถที่จะอ่านเหตุการณ์และความเป็นไปต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากข้อมูลทางด้านบัญชีที่กิจการบันทึกรายการไว้ได้ ในขณะที่เดียวกันกิจการที่บันทึกบัญชีตามมาตรฐานที่ถูกต้อง ย่อมทำให้สามารถนำข้อมูลที่ได้จากการบันทึกไปทำงบการเงินและการวิเคราะห์ได้อย่างถูกต้อง ทำให้สามารถวางแผนและคาดการณ์สถานการณ์ต่าง ๆ ของธุรกิจของตนได้อย่างเหมาะสมแก่กรณี ในขณะที่ผู้บริหารที่ไม่มีความรู้ด้านบัญชี และกิจการที่ไม่ได้เก็บข้อมูลทางบัญชีอย่างเป็นระบบ ทำให้ไม่สามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์ความเป็นไปอย่างมีเหตุผล และส่งผลต่อการเสียโอกาสที่จะได้ข้อมูลที่แท้จริงมาใช้ประโยชน์ อย่างไรก็ตามการวิเคราะห์งบการเงินนั้นจะสามารถสื่อสารให้ผู้อ่านการวิเคราะห์ทราบได้นั้น ต้องทำโดยการเปรียบเทียบจากค่าอ้างอิงอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น เปรียบเทียบภายในกิจการ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรม และเปรียบเทียบกับบริษัทอื่น ๆ

ภาสกร ปาละวัล (2560) การวิเคราะห์งบการเงิน หมายถึง การดำเนินการค้นหาข้อเท็จจริงที่ได้จากงบการเงินของกิจการ เพื่อแสดงฐานะทางการเงินและเพื่อใช้ผลประกอบการการตัดสินใจ

การประชุมวิชาการระดับชาติ และสัมมนาเครือข่ายพัฒนาสังคม/ชุมชนภาคใต้ ครั้งที่ 1 “ภาคีเครือข่ายกับการพัฒนาสังคมที่ยั่งยืน”

แก้วมณี อุทธิรัมย์ (2556) การวิเคราะห์งบการเงิน คือ กระบวนการค้นหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับฐานะทางการเงินและผลการดำเนินงานของกิจการใดกิจการหนึ่งจากงบการเงินของกิจการนั้นพร้อมทั้งนำข้อเท็จจริงดังกล่าวมาประกอบการตัดสินใจต่อไป โดยการวิเคราะห์งบการเงินมีจุดประสงค์ 2 ประการ ดังนี้

1. การหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของกิจการ
2. การนำข้อเท็จจริงที่ได้มาใช้ประกอบการตัดสินใจหรือเสนอแนะแนวทางการตัดสินใจ

สรุปได้ว่า การวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงินหรืองบการเงิน เป็นการนำข้อมูลทางการเงินในรอบเวลาบัญชีมาวิเคราะห์ผลการดำเนินงานของธุรกิจในอดีต และคาดการณ์ความสามารถในการทำกำไรในอนาคต รวมถึงโอกาสที่บริษัทจะสามารถดำเนินการต่อไปได้ในอนาคต โดยข้อมูลทางการเงินต้องสามารถเปรียบเทียบได้ เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจในการลงทุน

การวิเคราะห์งบการเงินนั้น ทำขึ้นเพื่อต้องการทราบจุดแข็งและจุดอ่อนทางการเงินของธุรกิจในด้านต่าง ๆ ตามความต้องการของผู้วิเคราะห์ โดยมีหลักการสำคัญ คือ การเปรียบเทียบ ซึ่งจะช่วยให้ทราบว่าตรงจุดใดของธุรกิจที่มีปัญหาควรต้องได้รับการแก้ไขปรับปรุง และจุดใดของธุรกิจที่มีความเข้มแข็งจะถือเป็นข้อได้เปรียบทางการแข่งขัน การเปรียบเทียบของงบการเงินมี 3 ลักษณะ ดังนี้ (อุไร วงษ์ลา, 2558)

1. การเปรียบเทียบกับข้อมูลในอดีตของธุรกิจ เพื่อให้ทราบถึงการพัฒนาหรือการเปลี่ยนแปลงของธุรกิจว่ามีความก้าวหน้าขึ้นหรือแย่ลงในด้านใดบ้าง และพึงระวังว่าธุรกิจอยู่ในสถานการณ์ปกติเหมือนกันหรือไม่ จึงจะเปรียบเทียบกันได้ หากสถานการณ์ต่างกันไม่สามารถเปรียบเทียบกันได้

2. การเปรียบเทียบกับธุรกิจที่เป็นคู่แข่ง เพื่อให้ทราบถึงความสามารถในการแข่งขันศักยภาพของบริษัทเมื่อเทียบกับคู่แข่งว่าอยู่ในลำดับใด โดยเปรียบเทียบงบการเงินเพียงปีเดียว ระหว่างของธุรกิจกับของคู่แข่ง หรือเปรียบเทียบย้อนหลังไปหลาย ๆ ปี ซึ่งสามารถทำได้ แต่ควรคำนึงถึงเงื่อนไขต่าง ๆ เช่น ขนาดและประเภทของธุรกิจ มีความเหมือนหรือใกล้เคียงกันหรือไม่ ลักษณะโครงสร้างธุรกิจคล้ายกันหรือไม่ หากมีความแตกต่างมากเกินไป การเปรียบเทียบงบการเงินไม่สามารถทำได้

3. การเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรม เป็นเกณฑ์ที่ดีและค่อนข้างได้รับความนิยมสูง เนื่องจากการใช้ค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรมที่ธุรกิจดำเนินอยู่นั้น สามารถใช้เป็นมาตรฐานในการเปรียบเทียบได้ค่อนข้างดี เพราะการใช้ค่าเฉลี่ยช่วยลดความลำเอียงของข้อมูลได้ส่วนหนึ่งแต่ปัญหาที่พบ คือ ไม่สามารถหาข้อมูลของบริษัทต่าง ๆ ที่อยู่ในอุตสาหกรรมเดียวกันมาใช้ได้อย่างสมบูรณ์และครบถ้วน แม้ว่าจะสามารถทำได้ อาจต้องใช้ทรัพยากรทั้งด้านเวลา บุคลากร และทุนทรัพย์ค่อนข้างมาก ซึ่งอาจไม่คุ้มกับกิจการขนาดเล็ก

การที่จะวิเคราะห์งบการเงิน ธุรกิจควรมีงบการเงินอย่างน้อย 2 ปีขึ้นไป เพื่อที่จะได้เปรียบเทียบและดูแนวโน้มการเปลี่ยนแปลง เมื่อรวบรวมข้อมูลงบการเงินมาได้แล้วก็สามารถจะเริ่มวิเคราะห์งบการเงินได้ โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้ (กฤษฎา เสกตระกูล, 2556)

การประชุมวิชาการระดับชาติ และสัมมนาเครือข่ายพัฒนาสังคม/ชุมชนภาคใต้ ครั้งที่ 1 “ภาคีเครือข่ายกับการพัฒนาสังคมที่ยั่งยืน”

1. จัดวางข้อมูลรายงานงบการเงินในงบการเงินของปีต่าง ๆ ให้อยู่ในรูปแบบเดียวกัน เพื่อง่ายต่อการวิเคราะห์และเปรียบเทียบ

2. เลือกเครื่องมือที่จะใช้วิเคราะห์ ซึ่งได้แก่

2.1 การวิเคราะห์การย่อส่วนตามแนวดิ่ง (Common Size Analysis) เป็นการแปลงค่าตัวเลขของรายการต่าง ๆ ให้อยู่ในรูปเปอร์เซ็นต์ของรายการสำคัญในงบการเงินที่ต้องทำการแปลงค่าตัวเลข เพราะการดูเป็นตัวเลขเม็ดเงินทำให้เปรียบเทียบยากกว่าในปีนี้เทียบกับปีที่แล้ว โครงสร้างทางการเงินในงบแสดงฐานะการเงินหรือโครงสร้างทางกำไรในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จเปลี่ยนแปลงไปหรือไม่

2.2 การวิเคราะห์แนวโน้ม (Trend Analysis) เป็นการวิเคราะห์ตามแนวนอน วัตถุประสงค์เพื่อให้เห็นการเจริญเติบโตหรืออัตราการเพิ่ม การลดของรายการที่สนใจ วิธีการคำนวณอาจดูการเปลี่ยนแปลงเทียบกับปีต่อปี หรือใช้ปีหนึ่งเป็นปีฐานแล้วดูว่าในปีอื่น ๆ เปลี่ยนแปลงเมื่อเทียบกับปีฐาน ซึ่งไม่จำเป็นต้องทำการวิเคราะห์ทั้งงบเหมือนการวิเคราะห์ย่อส่วนตามแนวดิ่ง เลือกเฉพาะรายการที่สนใจ และการอ่านการวิเคราะห์แนวโน้ม ควรทำหลังจากอ่านการวิเคราะห์ย่อส่วนตามแนวดิ่งแล้ว ซึ่งเห็นปัญหาเป็นจุด ๆ จึงดึงรายการที่สงสัยมาวิเคราะห์ด้วยการวิเคราะห์แนวโน้ม เพื่อยืนยันว่าเป็นปัญหาจริง เป็นต้น

2.3 การวิเคราะห์งบแสดงการเคลื่อนไหวของเงินทุน (Fund Flow Analysis) เทคนิคการวิเคราะห์โดยใช้งบแสดงการเคลื่อนไหวของเงินทุนนี้ เป็นการดูว่าในปีหนึ่ง ๆ ธุรกิจจัดหาเงินทุนมาจากที่ใด และใช้ไปในที่ใดบ้างเท่าใด งบแสดงการเคลื่อนไหวของเงินทุนมีชื่อเรียกหลายอย่าง เช่น งบแสดงแหล่งที่มาและใช้ไปของเงินทุน (Sources and Uses of Fund Statement) หรืองบกระแสเงินสด (Statement of Cash Flow) ปัจจุบันส่วนใหญ่จะนิยมเรียกว่า งบกระแสเงินสดซึ่งถือว่าเป็นองค์ประกอบหนึ่งของงบการเงินที่ธุรกิจควรจัดทำขึ้นมา การจัดทำงบกระแสเงินสดหรืองบแสดงการเคลื่อนไหวของเงินทุนนี้ มีวิธีการจัดทำที่ค่อนข้างยุ่งยากอยู่บ้าง สำหรับผู้ที่ไม่มีพื้นฐานทางบัญชีมาก่อน อย่างไรก็ตามเนื่องจากงบนี้เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการวิเคราะห์งบการเงิน โดยกรมได้มาและใช้เงินนี้แบ่งได้ออกมาจาก 3 กิจกรรม คือ กิจกรรมการดำเนินงาน การลงทุน และการจัดหาเงินทุน

2.4 การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน (Ratio Analysis) แม้ว่าการวิเคราะห์งบแสดงการเคลื่อนไหวของเงิน หรืองบกระแสเงินสด จะทำให้เห็นที่มาของปัญหาทางการเงินได้ชัดเจนขึ้น แต่ถ้ามองเครื่องมืออัตราส่วนทางการเงินไปวิเคราะห์ประกอบด้วย จะทำให้การสรุปปัญหาทำได้กระชับ แบ่งเป็นกลุ่มและข้อได้ง่ายขึ้น เช่น

2.4.1 หัวข้อเกี่ยวกับความสามารถชำระหนี้ระยะสั้นของกิจการ

2.4.2 หัวข้อเกี่ยวกับความสามารถในการบริหารสินทรัพย์ของกิจการเพื่อก่อให้เกิดรายได้

2.4.3 หัวข้อเกี่ยวกับภาระหนี้สิน และความเสี่ยงทางการเงินของกิจการ

2.4.4 หัวข้อเกี่ยวกับความสามารถในการทำกำไรของกิจการ

การประชุมวิชาการระดับชาติ และสัมมนาเครือข่ายพัฒนาสังคม/ชุมชนภาคใต้ ครั้งที่ 1 “ภาคีเครือข่ายกับการพัฒนาสังคมที่ยั่งยืน”

การตอบคำถามเหล่านี้สามารถใช้อัตราส่วนทางการเงินเข้ามาช่วย แต่ต้องจำไว้เสมอว่าจะแปลความอัตราส่วนเหล่านี้ได้ ต้องใช้เครื่องมือการย่อส่วนตามแนวดิ่ง แนวโน้ม และงบแสดงการเคลื่อนไหวของเงินทุนเป็นก่อน จึงจะทำให้การแปลความทำได้ถูกต้อง

3. การอ่านและแปลความ

3.1 การอ่านข้อมูลดิบของงบการเงิน โดยไม่ใช้เครื่องมือการวิเคราะห์ใด ๆ ทั้งสิ้น นักวิเคราะห์อาจเริ่มต้นโดยนำงบการเงิน ซึ่งมีตัวเลขมาพิจารณาว่าเกิดอะไรขึ้นบ้างกับธุรกิจในช่วงที่ผ่านมา

3.2 การอ่านข้อมูลจากการใช้เครื่องมือวิเคราะห์งบการเงิน ประกอบด้วย 4 เครื่องมือ ได้แก่ การวิเคราะห์การย่อส่วนตามแนวดิ่ง การวิเคราะห์แนวโน้ม การวิเคราะห์งบแสดงการเคลื่อนไหวของเงินทุน และการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน หลังจากที่ย่านข้อมูลดิบของงบการเงินจะทำให้เห็นภาพของธุรกิจเกี่ยวกับผลการดำเนินงานและฐานะการเงินในระดับหนึ่งแล้ว และเมื่อนำเครื่องมือวิเคราะห์งบการเงินต่าง ๆ มาใช้ในการวิเคราะห์ ยิ่งช่วยให้เห็นถึงสภาพของธุรกิจได้อย่างลึกซึ้ง ซึ่งทำให้กระบวนการวิเคราะห์งบการเงินเป็นไปอย่างสมบูรณ์มากขึ้น

4. การจัดทำรายงานและการใช้ประโยชน์ ควรดึงเอาเฉพาะส่วนที่สำคัญและจำเป็นมาเขียนอธิบายเท่านั้น

และนอกจากนี้ แก้วมณี อุทัยมัย (2556) ได้กล่าวไว้ว่า เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์งบการเงิน มี 5 ประเภท ดังนี้

1. การวิเคราะห์งบการเงินโดยใช้อัตราส่วนทางการเงิน (Financial ratio analysis) เป็นการนำรายการต่าง ๆ ในงบแสดงฐานะการเงินและงบกำไรขาดทุนมาหาอัตราส่วนระหว่างกันแล้วทำให้เกิดความหมาย ทำให้สามารถวิเคราะห์งบการเงินได้ประโยชน์มากขึ้น โดยการนำอัตราส่วนทางการเงินที่ได้ของบริษัทไปเปรียบเทียบกับอีกบริษัทหนึ่ง หรืออาจนำไปเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรม หรืออัตราส่วนของบริษัทนั้น ๆ เองในอดีตก็ได้

2. การวิเคราะห์งบการเงินโดยวิธีแนวนอน (Horizontal analysis) เป็นการเปรียบเทียบเพื่อหาการเปลี่ยนแปลงของรายการในงบการเงินแต่ละรายการในรูปของจำนวนเงินและอัตราร้อยละ

3. การวิเคราะห์งบการเงินโดยวิธีแนวตั้ง (Common-size analysis) เป็นการวิเคราะห์โดยนำรายการในงบแสดงฐานะการเงินและงบกำไรขาดทุนมานำเสนอในรูปของร้อยละหรือเรียกว่าอัตราส่วนตามแนวดิ่ง แล้วทำให้เห็นโครงสร้างของงบการเงินว่าแต่ละรายการเป็นสัดส่วนเท่าไร

4. การวิเคราะห์งบการเงินโดยวิธีแนวโน้ม (Tread analysis) เป็นการวิเคราะห์โดยการนำข้อมูลในงบแสดงฐานะการเงินและงบกำไรขาดทุนตั้งแต่สองปีขึ้นไปมาเปรียบเทียบกัน ซึ่งทำให้สามารถเห็นการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของรายการต่าง ๆ ในช่วงระยะเวลาที่นำมาเปรียบเทียบกัน

การประชุมวิชาการระดับชาติ และสัมมนาเครือข่ายพัฒนาสังคม/ชุมชนภาคใต้ ครั้งที่ 1 “ภาคีเครือข่ายกับการพัฒนาสังคมที่ยั่งยืน”

5. การวิเคราะห์โดยจัดทำงบกระแสเงินสด (Cash flow analysis) เป็นการวิเคราะห์ที่ทำให้สามารถดูการเคลื่อนไหวของรายการเงินสดซึ่งแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ แหล่งที่มาและใช้ไปของเงินสดในกิจกรรมต่าง ๆ สำหรับช่วงระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งทำให้สามารถทราบถึงสภาพคล่องของบริษัทว่ามากน้อยเพียงใด

สรุปได้ว่า ในการวิเคราะห์งบการเงิน กิจกรรมควรมีงบการเงิน 2 ปีขึ้นไป และรวบรวมข้อมูลทางการเงินมาวิเคราะห์ โดยการใช้เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์งบการเงิน เพื่อช่วยในการเปรียบเทียบหรือหาการเปลี่ยนแปลงของรายการในงบการเงินได้ง่ายขึ้น

สิ่งที่ควรรู้เกี่ยวกับงบการเงิน

งบการเงินเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญของกระบวนการการรายงานทางการเงิน ผู้บริหารและนักบัญชีจัดทำและนำเสนองบการเงินอย่างน้อยปีละครั้ง เพื่อให้ข้อมูลทางการเงินแก่ผู้ใช้งบการเงินหลายฝ่าย ดังนั้น งบการเงินจึงเป็นข้อมูลร่วมที่ตอบสนองความต้องการที่หลากหลายหรือจัดทำเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปของผู้ใช้งบการเงิน

งบการเงิน (Financial Statements) หมายถึง งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ งบแสดงฐานะการเงิน งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น หมายเหตุประกอบและคำอธิบายอื่น ซึ่งระบุไว้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงินและงบการเงินเป็นผลผลิตของกระบวนการบัญชีการเงินทั้งหมด กระบวนการดังกล่าวดำเนินภายในขอบเขตของหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป ซึ่งกำหนดว่าข้อมูลใดควรบันทึกไว้และควรบันทึกไว้เมื่อใด ควรวัดค่าข้อมูลและเปิดเผยข้อมูลอย่างไร และงบการเงินควรสอดคล้องกับมาตรฐานของการบัญชีและสภาวิชาชีพบัญชีกำหนดไว้ (สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์, 2562)

จันทรเพ็ญ บุญฉาย (2556) ได้ให้ความหมายของงบการเงินไว้ว่า งบการเงิน หมายถึง รายงานทางการเงินของกิจการสำหรับงวดระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง หนึ่งงวดระยะเวลา อาจหมายถึง 3 เดือน 6 เดือน 1 ปี โดยจะสรุปข้อมูลทางการเงินของกิจการ ณ วันสิ้นงวด ซึ่งแสดงให้เห็นถึงผลการดำเนินงานและฐานะทางการเงินของกิจการ กิจการต้องเผยแพร่ข้อมูลเหล่านี้ให้กับบุคคลภายนอกองค์กร อาจอยู่ในรูปของรายงานประจำปีหรือหนังสือชี้ชวน

กนกวรรณ พงศ์ชัยประสิทธิ์ (2557) ได้ให้ความหมายของงบการเงินไว้ว่า งบการเงิน หมายถึง รายงานทางการเงินเพื่อนำเสนอฐานะการเงิน ผลการดำเนินงาน และกระแสเงินสดของกิจการอย่างมีแบบแผน ประกอบด้วยงบแสดงฐานะการเงิน งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ งบกระแสเงินสด งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น และหมายเหตุประกอบงบการเงินของกิจการ โดยฝ่ายผู้บริหารซึ่งจัดทำขึ้นตามมาตรฐานรายงานทางการเงินอย่างน้อยปีละครั้ง เพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับฐานะการเงิน ผลการดำเนินงานและกระแสเงินสดของกิจการ

ภาสกร ปาละวัล (2560) ได้ให้ความหมายของงบการเงินไว้ว่า งบการเงิน หมายถึง รายงานสถิติทางการเงินของบริษัทที่แสดงเป็นตัวเลขทางสถิติของกิจการหรือธุรกิจ ณ สิ้นงวดระยะเวลาบัญชี เพื่อแสดงให้เห็นถึงผลการดำเนินงานของธุรกิจที่ผ่านมา

การประชุมวิชาการระดับชาติ และสัมมนาเครือข่ายพัฒนาสังคม/ชุมชนภาคใต้ ครั้งที่ 1 “ภาคีเครือข่ายกับการพัฒนาสังคมที่ยั่งยืน”

แก้วมณี อุทธิรัมย์ (2556) ได้ให้ความหมายของงบการเงินไว้ว่า งบการเงินมีความสำคัญต่อการตัดสินใจทางธุรกิจ เนื่องจากแหล่งข้อมูลที่แสดงถึงผลการดำเนินงานและฐานะทางการเงินของบริษัท และเป็นข้อบ่งชี้ถึงศักยภาพของบริษัทในการแข่งขันและความสำเร็จในอนาคต

สรุปได้ว่า งบการเงิน คือ รายงานทางการเงินที่แสดงถึงข้อมูล อันเป็นผลจากการประกอบธุรกิจของกิจการที่ผ่านมา ในรอบระยะเวลาบัญชีหนึ่ง ซึ่งต้องจัดทำและปรับปรุงให้สอดคล้องกับมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

การจะใช้งบการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทำความเข้าใจแนวคิดพื้นฐานทางบัญชีและองค์ประกอบของงบการเงิน เพื่อให้สามารถอนุมานได้ถึงผลกระทบของการใช้วิธีการทางบัญชีที่แตกต่าง โดยเฉพาะผลกระทบของทางเลือกวิธีการทางบัญชีที่มีต่อผลกำไร ส่วนของผู้ถือหุ้น กระแสเงินสด และตัววัดผลการดำเนินงานอื่น ๆ ของธุรกิจ (อังครัตน์ เปรียบจริยวัฒน์, 2554) และงบการเงิน (Financial Statements) เป็นรายงานทางการเงินที่แสดงฐานะการเงิน และผลการดำเนินงานของธุรกิจ การเปลี่ยนแปลงของเงินสดและส่วนของผู้ถือหุ้นในรอบปีบัญชีที่ผ่านมา เพื่อใช้ในการตัดสินใจด้านการเงิน ซึ่งงบการเงินประกอบด้วย 6 ส่วน ดังนี้ (แก้วมณี อุทธิรัมย์, 2556)

1. งบแสดงฐานะการเงิน (Statements of Financial Position) เป็นงบการเงินที่ใช้แสดงถึงโครงสร้างหรือฐานะทางการเงินของธุรกิจและแสดงความเปลี่ยนแปลงของสินทรัพย์และทุนของธุรกิจ เช่น บริษัทที่มีสินทรัพย์และหนี้สินมากน้อยเพียงใด สินทรัพย์ที่มีได้มาจากแหล่งใดและการเปลี่ยนแปลงของส่วนของผู้ถือหุ้น

2. งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ (Statement of Comprehensive Income) เป็นงบการเงินที่ใช้แสดงถึงผลการดำเนินงานของธุรกิจ เช่น รายได้ ค่าใช้จ่าย และกำไรของธุรกิจในรอบระยะเวลาหนึ่งของบริษัทว่ามีกำไรหรือขาดทุนเท่าไร

3. งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น (Statement of Changes Equity) เป็นงบการเงินที่ใช้แสดงถึงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้นของธุรกิจ

4. งบกระแสเงินสด (Cash Flow Statement) เป็นงบการเงินที่ใช้แสดงถึงเงินหมุนเวียนของธุรกิจ โดยแสดงว่าเงินนี้ได้มาอย่างไร ใช้ไปอย่างไร

5. หมายเหตุประกอบงบการเงิน (Notes to Financial Statement) เป็นการแสดงรายละเอียดเพิ่มเติมของการจัดทำงบการเงินของธุรกิจ รวมถึงข้อมูลอื่นที่ไม่ได้ระบุไว้ในงบการเงินทั้ง 4 ที่ได้กล่าวไปข้างต้น โดยนโยบายการทำบัญชี เป็นสิ่งที่ทำให้งบการเงินของแต่ละบริษัทมีความแตกต่างกัน ผู้ใช้งบการเงินจึงต้องอ่านและทำความเข้าใจก่อน เพื่อให้ทราบว่าบริษัทนั้นใช้เกณฑ์การจัดทำงบการเงินแบบใด ก่อนจะเริ่มอ่านงบการเงิน และตัวอย่างรายการที่แสดงในหมายเหตุประกอบงบการเงิน โดยประโยชน์ของหมายเหตุประกอบงบการเงิน มีดังนี้

5.1 เพื่อดูจำนวนลูกหนี้การค้า หากมีลูกหนี้การค้ามาแสดงว่าบริษัทขายสินค้าและบริการได้ดี แต่หากมีลูกหนี้การค้ามากจนผิดสังเกตอาจเกิดจากกิจการมีลูกหนี้การค้าที่ขาดสภาพคล่อง ทำให้ไม่มีความสามารถในการ

การประชุมวิชาการระดับชาติ และสัมมนาเครือข่ายพัฒนาสังคม/ชุมชนภาคใต้ ครั้งที่ 1 “ภาคีเครือข่ายกับการพัฒนาสังคมที่ยั่งยืน”

ชำระหนี้และเกิดผลเสียต่อบริษัท ผู้ใช้งบจึงควรสังเกตให้ดี ลูกหนี้การค้าเป็นอย่างไร ขยายสินค้าอย่างไร และมีความสามารถในการชำระหนี้หรือไม่

5.2 เพื่อดูการตัดค่าเสื่อมราคา เพราะบริษัทอาจมีการเปลี่ยนแปลงนโยบายการตัดค่าเสื่อมราคา ทำให้บริษัทมีกำไรโตขึ้นมากในรอบบัญชีนั้น อาจทำให้นักลงทุนเข้าใจผิดว่ากำไรที่ได้นั้นมาจากการดำเนินงาน

5.3 เพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินได้เปรียบเทียบอัตราการทำกำไรกับบริษัทคู่แข่ง บริษัทสามารถทำกำไรได้มากกว่าหรือแตกต่าง ทั้งนี้อาจมีผลมาจากทั้งสองบริษัทที่มีนโยบายการทำบัญชีที่ต่างกัน

5.4 หากพบว่าบริษัทมีรายได้โตขึ้นมาก ผู้ใช้งบสามารถตรวจดูว่ากิจการมีนโยบายการรับรู้รายได้

อย่างไร

5.5 รายการอื่น ๆ ที่ไม่ได้แสดงรายการในงบการเงิน

6. งบแสดงฐานะการเงิน ณ วันต้นงวด ของงวดที่นำมาเปรียบเทียบกับงวดที่ใกล้ที่สุด เมื่อธุรกิจได้นำนโยบายการบัญชีใหม่มาถือปฏิบัติย้อนหลังหรือการปรับงบการเงินย้อนหลังหรือเมื่อกิจการมีการจัดประเภทรายการในงบการเงินใหม่

ผู้ใช้ประโยชน์จากข้อมูลทางการเงิน

ผู้ใช้งบการเงินประกอบด้วย ผู้ลงทุน (ทั้งผู้ลงทุนในปัจจุบันและผู้ที่จะตัดสินใจลงทุนในอนาคต) ลูกจ้าง ผู้ให้กู้ ผู้ขายสินค้าและเจ้าหนี้อื่น ลูกค้า รัฐบาลและหน่วยงานราชการและสาธารณชน ผู้ใช้งบการเงินเหล่านี้ใช้งบการเงินเพื่อตอบสนองความต้องการข้อมูลที่แตกต่างกัน กล่าวคือ (กนกวรรณ พงศ์ชัยประสิทธิ์, 2557)

1. ผู้ลงทุน หมายถึง ผู้เป็นเจ้าของเงินทุน รวมทั้งที่ปรึกษาซึ่งต้องการทราบถึงความเสี่ยงและผลตอบแทนจากการลงทุน ผู้ลงทุนต้องการข้อมูลที่จะช่วยในการพิจารณาตัดสินใจ ซื้อขาย หรือถือเงินลงทุนต่อไป และผู้ลงทุนที่เป็นผู้ถือหุ้นยังต้องการข้อมูลที่จะช่วยในการประเมินความสามารถของกิจการในการจ่ายเงินปันผลด้วย

2. ลูกจ้างและกลุ่มตัวแทนต้องการข้อมูลเกี่ยวกับความมั่นคงและความสามารถในการทำกำไรของนายจ้าง และยังต้องการข้อมูลที่จะช่วยให้สามารถประเมินความสามารถของกิจการในการจ่ายค่าตอบแทน บำเหน็จ บำนาญ และโอกาสในการจ้างงาน

3. ผู้ให้กู้ต้องการข้อมูลที่จะช่วยในการพิจารณาว่าเงินให้กู้ยืมและดอกเบี้ยที่เกิดขึ้นจะได้รับชำระเมื่อครบกำหนด

4. ผู้ขายสินค้าและเจ้าหนี้อื่น ต้องการข้อมูลที่จะช่วยในการตัดสินใจว่าหนี้สินจะได้รับชำระเมื่อครบกำหนด เจ้าหนี้การค้าอาจให้ความสนใจข้อมูลของกิจการในระยะเวลาที่สั้นกว่าผู้ให้กู้ นอกจากว่าการดำเนินงานของเจ้าหนี้นั้น ขึ้นอยู่กับภาระดำเนินงานต่อเนื่องของกิจการ ซึ่งเป็นลูกค้ารายใหญ่

5. ลูกค้าต้องการข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานต่อเนื่องของกิจการ โดยเฉพาะกรณีที่มีความสัมพันธ์อันยาวนานหรือต้องพึ่งพากิจการนั้น

การประชุมวิชาการระดับชาติ และสัมมนาเครือข่ายพัฒนาสังคม/ชุมชนภาคใต้ ครั้งที่ 1 “ภาคีเครือข่ายกับการพัฒนาสังคมที่ยั่งยืน”

6. รัฐบาลและหน่วยงานราชการที่ต้องการข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานของกิจการ ในการจัดสรรทรัพยากรและกิจกรรมต่าง ๆ ของกิจการ หน่วยงานเหล่านี้ต้องการข้อมูลเพื่อการกำกับดูแลกิจกรรม การพิจารณา กำหนดนโยบายทางภาษี และเพื่อใช้เป็นฐานในการคำนวณรายได้ประชาชาติ และจัดทำสถิติในด้านต่าง ๆ ข้อมูลกิจการอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อสาธารณชนในหลาย ๆ ทาง เช่น กิจการอาจมีส่วนช่วยอย่างมากต่อเศรษฐกิจท้องถิ่นในหลายด้าน ซึ่งรวมถึงการจ้างงานและการรับซื้อสินค้าจากผู้ผลิตในท้องถิ่น งบประมาณจะช่วยสาธารณชนในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับแนวโน้มความสำเร็จและกิจกรรมการดำเนินงานต่าง ๆ

แก้วณณ อูทริรมย์ (2556) การวิเคราะห์หังบการเงน ถือว้าเป็นเครื่องมือในการเข้าปรัจกักับธุรกิจ จึงมีผู้สนใจและใช้ประโยชน์จากการวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงนหลายกลุ่ม ได้แก่

1. เจ้าหน้ หมายถึง บุคคลภายนอกที่ให้กิจการกู้เงนมาใช้ในการดำเนินธุรกิจ เจ้าหน้จะวิเคราะห์หังบการเงนของลูกหน้ เพื่อพิจารณาความสามารถในการชำระหน้ ความสามารถในการหำกำไรและลักษณะการได้มาและการใช้ไปของเงนทุน เพื่อวิเคราะห์ถึงความต้องการของเงนทุนของลูกหน้ แต่เจ้าหน้จะให้ความสำคัญต่อกรวิเคราะห์หังบการเงนด้านความสามารถในการชำระหน้

2. ผู้ลงทุนทั่วไป หมายถึง ผู้ที่มีเงนออมและพร้อมที่จะลงทุนในธุรกิจ จะวิเคราะห์ความสามารถในการหำกำไร ทั้งปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต อัตราผลตอบแทนและความเสี่ยงจากการลงทุน

3. ผู้บริหาร มีหน้ที่และต้องรับผิดชอบต่อผลการดำเนินงานและฐานะการเงนของกิจการ จึงต้องการวิเคราะห์อย่างละเอียด เพื่อพิจารณาถึงปัญหาและโอกาสของกิจการสำหรับกรกำหนดแผนดำเนินการต่อไป การวิเคราะห์หังบการเงนจึงเป็นเครื่องมือทางการเงนที่สำคัญของผู้บริหารในการวางแผนควบคุมและตัดสินใจทางการเงนให้มีประสิทธิภาพ

4. หน่วยงานรัฐบาล วิเคราะห์หังบการเงนเพื่อให้ได้ข้อมูลที่จะนำมาพิจารณาประกอบการพิจารณานโยบายต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบธุรกิจ ผู้บริโภคและประเทศโดยรวม

5. นักวิชาการ วิเคราะห์หังบการเงนของกิจการ เพื่อนำมาศึกษาและให้ข้อเสนอแนะ ตลอดจนจัดทำข้อมูลที่สำคัญ ๆ เพื่อการศึกษาและงานวิจัยซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่วงการศึกษำ และวงการธุรกิจ

อังครตน์ เปรียบจริยวัฒน์ (2554) ผู้ใช้เงนภายนอกมีความหลากหลาย โดยสามารถจัดกลุ่มได้เป็น 3 กลุ่มหลัก ดังนี้

1. ผู้ลงทุน ทั้งผู้ลงทุนที่เป็นเจ้าของ (ตราสารทุน) และผู้ลงทุนที่เป็นเจ้าหน้
2. รัฐบาลและหน่วยงานราชการ หน่วยงานกำกับดูแล และกรมสรรพากร
3. สาธารณชน กลุ่มผู้ใช้เงนที่มีความสนใจเฉพาะด้าน กลุ่มลูกจ้าง และกลุ่มลูกค้า

ผู้ใช้เงนแต่ละประเภทมีวัตถุประสงค์ในการวิเคราะห์หังบการเงนที่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตามตามปกติข้อมูลใดในงบการเงนที่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ลงทุนได้ ข้อมูลนั้นจะสามารถตอบสนอง

การประชุมวิชาการระดับชาติ และสัมมนาเครือข่ายพัฒนาสังคม/ชุมชนภาคใต้ ครั้งที่ 1 “ภาคีเครือข่ายกับการพัฒนาสังคมที่ยั่งยืน”

ความต้องการของผู้ใช้งบการเงินกลุ่มอื่นได้เช่นกัน ดังนั้น จะเห็นว่าความต้องการของผู้ลงทุนเป็นเกณฑ์ในการกำหนดว่าข้อมูลใดในงบการเงินมีประโยชน์

สรุปได้ว่า ผู้ใช้ประโยชน์จากข้อมูลทางการเงิน ได้แก่ ผู้บริหาร ผู้ถือหุ้น ลูกจ้างและพนักงาน ผู้ลงทุน หน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานเอกชน เจ้าหนี้ของธุรกิจและลูกค้าของธุรกิจ รวมถึงประชาชนทั่วไป ได้ทราบถึงผลการดำเนินงาน และการบริหารงานของธุรกิจ รวมถึงผลกระทบต่าง ๆ ของธุรกิจ ตั้งแต่เหตุการณ์ในอดีต เพื่อนำมาปรับปรุงและประยุกต์ใช้กับเหตุการณ์ในปัจจุบัน

ประโยชน์ของงบการเงินที่มีต่อผู้ใช้ข้อมูลทางการเงิน

ประโยชน์ของงบการเงิน เพื่อแสดงผลการดำเนินงานของธุรกิจในรอบระยะเวลาบัญชีที่ผ่านมา ว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ดีหรือไม่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติธัช รัตน์พจนานามาศย์ (2552) ที่กล่าวไว้ว่า

1. เพื่อทราบถึงบริษัทที่ลงทุนมีความสามารถในการทำกำไรในอดีตเป็นอย่างไร และในอนาคตมีแนวโน้มจะทำกำไรได้มากขึ้นหรือไม่

2. เพื่อให้ทราบถึงว่ามีปัญหาทางการเงินหรือไม่ หากกิจการมีการล้มเลิกไป สิทธิประโยชน์ที่มีอยู่นั้น ต้องจ่ายชำระคืนให้แก่เจ้าหนี้ทั้งหมดก่อนเจ้าของบริษัทจะได้รับส่วนที่เหลือคืน ซึ่งบางครั้งสิทธิประโยชน์ที่มีอยู่หลังจ่ายคืนเจ้าหนี้แล้ว อาจไม่พอจ่ายคืนส่วนของเจ้าหนี้ จึงเป็นความเสี่ยงที่ผู้เป็นเจ้าของจะได้รับ

3. เพื่อให้ทราบเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการบริหารสินทรัพย์ของบริษัท ว่ามีคุณภาพการบริหารมากน้อยเพียงใด ทั้งนี้ งบการเงิน (Financial Statements) มีข้อจำกัดที่สำคัญ คือ เป็นข้อมูลในอดีต และข้อมูลบางอย่างที่อยู่ในงบการเงินไม่ใช่ข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน เช่น สิทธิประโยชน์ไม่หมุนเวียน หน้าที่ดีที่มีมูลค่าเพิ่มขึ้นตลอดทุกปี

แก้วมณี อุทธิรัมย์ (2556) งบการเงินควรให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์แก่ผู้ใช้ทุกฝ่ายที่สนใจในกิจการ ข้อมูลทางการเงินบัญชีที่ปรากฏในงบการเงิน จึงควรให้ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการดำเนินงาน กระแสเงินสด สภาพคล่อง ผลตอบแทนจากการลงทุน ความสามารถในการชำระหนี้และทรัพยากรทางเศรษฐกิจของกิจการ เป็นต้น โดยประโยชน์ของงบการเงิน อธิบายในรายละเอียดได้ ดังนี้

1. ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการตัดสินใจลงทุนและให้สินเชื่อ

งบการเงินควรเสนอข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจอย่างสมเหตุสมผลในการลงทุน และการให้สินเชื่อ ผู้ใช้งบการเงินในกลุ่มนี้ ได้แก่ ผู้ลงทุน ผู้ถือหุ้น เจ้าหนี้สถาบันการเงิน นักวิเคราะห์ ที่ปรึกษาการลงทุน เป็นต้น

2. ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการประเมินกระแสเงินสด

งบการเงินควรเสนอข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ลงทุนในปัจจุบันและอนาคต เพื่อช่วยประเมินความสามารถของกิจการในการก่อให้เกิดเงินสดที่พึงได้รับในอนาคต เช่น ดอกเบี้ย เงินปันผลรับ รวมถึงจังหวะเวลาและความแน่นอนที่กิจการจะได้รับเงินสดนั้น

การประชุมวิชาการระดับชาติ และสัมมนาเครือข่ายพัฒนาสังคม/ชุมชนภาคใต้ ครั้งที่ 1 “ภาคีเครือข่ายกับการพัฒนาสังคมที่ยั่งยืน”

3. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการ

ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรทางเศรษฐกิจที่นำเสนอในงบการเงินจะช่วยให้ผู้ลงทุน เจ้าหนี้และผู้ใช้งบการเงินของกิจการทราบถึงความมั่นคง สภาพคล่อง ความสามารถในการชำระหนี้ของกิจการ โครงสร้างทางการเงิน และความสามารถของกิจการในการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม

4. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับผลการดำเนินงาน

ผู้ลงทุนและเจ้าหนี้จะใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการประเมินสภาพการณ์ในอนาคต หรือประเมินผลกำไรในอนาคต ข้อมูลที่สำคัญ เช่น ข้อมูลที่แสดงผลการดำเนินงาน และคุณภาพกำไร เป็นต้น

5. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับฐานะการเงินและการเปลี่ยนแปลงในสินทรัพย์สุทธิของกิจการ

ข้อมูลที่สำคัญดังกล่าว ได้แก่ สินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ และการเปลี่ยนแปลงในส่วนของเจ้าของ ผู้ใช้งบการเงินจะทราบว่ากิจการมีฐานะการเงินเป็นอย่างไร ณ วันที่เสนอรายงาน ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงในส่วนของผู้ถือหุ้นระหว่างต้นงวดกับสิ้นงวด ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของสินทรัพย์สุทธิ

6. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับความรับผิดชอบของผู้บริหารในการบริหารทรัพยากรของกิจการ

ผู้ใช้งบการเงินสามารถประเมินผลการบริหารงาน หรือความรับผิดชอบของผู้บริหารโดยใช้ข้อมูลทางการบัญชี ความรับผิดชอบของผู้บริหารดังกล่าว รวมถึงการจัดการดูแล การใช้สินทรัพย์ให้เป็นไปตามความรับผิดชอบของเจ้าของ และการใช้สินทรัพย์อย่างมีประสิทธิภาพ ข้อมูลในงบการเงินอาจมีผลต่อการตัดสินใจในการเลื่อนตำแหน่ง โยกย้าย หรือเปลี่ยนผู้บริหาร

7. ให้ข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น นโยบายการบัญชี ซึ่งถือเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของงบการเงิน ข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายการบัญชีที่กิจการใช้เป็นข้อมูลที่จำเป็นสำหรับผู้ใช้งบการเงิน เนื่องจากนโยบายการบัญชีเป็นกฎเกณฑ์หรือวิธีปฏิบัติที่กิจการเลือกใช้ในการจัดทำและนำเสนองบการเงิน ซึ่งผู้บริหารของกิจการได้ใช้ดุลยพินิจแล้วเห็นว่าวิธีปฏิบัติทางการบัญชีดังกล่าวเหมาะสมที่สุดสำหรับสถานการณ์นั้น ๆ

กัญญาพัชญ์ อรุณรัตน์ (2557) งบการเงินถูกจัดทำขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจของผู้ใช้งบการเงินกลุ่มต่าง ๆ ดังนี้

1. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับฐานะการเงิน ผลการดำเนินงาน และการเปลี่ยนแปลงฐานะการเงินที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงินทุกกลุ่ม เพื่อนำไปใช้ในการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจ เช่น การตัดสินใจขายหรือถือเงินลงทุนในกิจการ หรือการอนุมัติให้สินเชื่อ เป็นต้น

2. แสดงผลการบริหารงานของฝ่ายบริหาร ทำให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถประเมินผลการบริหารงานหรือความรับผิดชอบของฝ่ายบริหาร เพื่อใช้ในการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจ เช่น การตัดสินใจโยกย้ายหรือเปลี่ยนผู้บริหาร

การประชุมวิชาการระดับชาติ และสัมมนาเครือข่ายพัฒนาสังคม/ชุมชนภาคใต้ ครั้งที่ 1 “ภาคีเครือข่ายกับการพัฒนาสังคมที่ยั่งยืน”

สรุปได้ว่า ประโยชน์ของงบการเงิน ใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจของผู้ลงทุนหรือผู้ใช้ข้อมูลจากงบการเงินของกิจการ ซึ่งช่วยคาดการณ์ฐานะการเงินในปัจจุบัน และใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานกิจการในอนาคต และการเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นจากผลกระทบต่าง ๆ รวมทั้งทำให้ทราบผลการบริหารงานของฝ่ายบริหารว่า เป็นไปตามเป้าหมายหรือไม่ และเป็นข้อมูลประกอบการวินิจฉัยปัญหาในการบริหารงาน ฐานะการเงินและปัญหาอื่น ๆ ที่อาจเกิดขึ้น

อัตราส่วนทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ธุรกิจ

อัตราส่วนทางการเงิน (Financial Ratio) เป็นเครื่องมือที่ช่วยในการประเมินฐานะทางการเงินและความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจได้ดีกว่าตัวเลขข้อมูลดิบที่แสดงไว้ในงบการเงิน โดยอัตราส่วนทางการเงินก็คือการนำรายการในงบแสดงฐานะทางการเงิน งบกำไรขาดทุนที่มีส่วนสัมพันธ์กันมาทำเป็นสัดส่วนเปรียบเทียบกับกัน ทำให้สามารถตีความหมายของงบการเงินได้มากขึ้น สูตรการคำนวณเป็นสูตรสำเร็จที่สามารถคำนวณได้ง่าย แต่ความยุ่งยากจะอยู่ที่การตีความตัวเลขว่าหมายถึงอะไร ตัวเลขที่ได้สามารถสื่อไปถึงธุรกิจว่ามีผลประกอบการดีหรือไม่ดีอย่างไร มีปัญหาใดบ้างที่ธุรกิจควรจะแก้ไขตรงจุดใดบ้าง อย่างไรก็ตามอัตราส่วนทางการเงินจะมีความหมายได้ต้องมีการเปรียบเทียบว่าดีกว่าหรือแย่กว่า โดยสามารถเปรียบเทียบกับอัตราส่วนเฉลี่ยของอุตสาหกรรม อัตราส่วนทางการเงินในอดีตของธุรกิจ และอัตราส่วนทางการเงินของบริษัทคู่แข่ง (ปนัดดา แก้วมณี, 2558)

ศิริวรรณ แก้วศรี (2558) ได้กล่าวว่า อัตราส่วนทางการเงินเป็นเครื่องมือที่ใช้ประโยชน์สำหรับการประเมินฐานะทางการเงินประสิทธิภาพและความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจ ข้อมูลดิบที่ปรากฏในงบการเงินโดยตรงไม่ค่อยมีความหมายนัก เช่น ยอดสินทรัพย์หมุนเวียน 300,000 บาท เป็นข้อมูลที่ไม่สามารถบอกให้เห็นถึงสภาพของกิจการได้ แต่เมื่อมีการเปรียบเทียบระหว่างสินทรัพย์หมุนเวียน 300,000 บาท กับหนี้สินหมุนเวียน 100,000 บาท แล้วแสดงให้เห็นว่ากิจการมีสินทรัพย์หมุนเวียนเป็น 3 เท่าของหนี้สินหมุนเวียน แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างสินทรัพย์หมุนเวียนกับหนี้สินหมุนเวียน ซึ่งแสดงถึงความสามารถในการชำระหนี้ระยะสั้นอย่างคร่าว ๆ ได้ในทางตรงกันข้าม ถ้าจัดทำรายการที่ไม่มีความสัมพันธ์กันเลยมาเปรียบเทียบกัน อัตราส่วนที่ได้ก็ไม่มีความหมายอะไร เป็นต้นว่านำสินทรัพย์อื่น ๆ ไปเปรียบเทียบกับเจ้าหนี้การค้า ด้วยเหตุนี้การใช้อัตราส่วนเพื่อการวิเคราะห์จึงมีข้อเตือนใจว่า การวิเคราะห์งบการเงินโดยใช้อัตราส่วน สิ่งที่ผู้วิเคราะห์จะต้องทราบคือ จุดมุ่งหมายของผู้จัดการทางการเงินหรือผู้วิเคราะห์เองว่าต้องการอะไรจากการวิเคราะห์ โดยข้อเท็จจริงแล้วอัตราส่วนจะไม่สิ้นสุดในตัวของมันเอง การวิเคราะห์จะต้องอาศัยอัตราส่วนอื่นที่เหมาะสมเข้ามาเสริม เพื่อค้นหาข้อเท็จจริงที่แฝงอยู่ในอัตราส่วนนั้นได้ตามความต้องการ การเลือกใช้อัตราส่วนที่เหมาะสมจะช่วยตอบคำถามสำคัญ ๆ ได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

และการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน หมายถึง การนำข้อมูลทางการเงินจากงบการเงินที่มีความสัมพันธ์หรือเกี่ยวข้องกันมาเปรียบเทียบกันในรูปของอัตราส่วน เพื่อประเมินฐานะการเงิน ประสิทธิภาพการดำเนินงาน และถือเป็นเครื่องมือทางการเงินอย่างหนึ่งที่ใช้ในการวิเคราะห์รายงานทางการเงิน โดยการเปรียบเทียบผลการ

การประชุมวิชาการระดับชาติ และสัมมนาเครือข่ายพัฒนาสังคม/ชุมชนภาคใต้ ครั้งที่ 1 “ภาคีเครือข่ายกับการพัฒนาสังคมที่ยั่งยืน”

ดำเนินงานกับธุรกิจอื่นหรือเปรียบเทียบกับผลงานในอดีตที่ผ่านมา ซึ่งอาจจะเป็นรายการในงบการเงินประเภทเดียวกันหรืองบการเงินต่างประเภทกัน เช่น งบแสดงฐานะการเงิน งบกำไรขาดทุนและงบกระแสเงินสด และประเภทของอัตราส่วน การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินนี้แบ่งตามจุดมุ่งหมายในการใช้ได้เป็น 5 ประเภทด้วยกัน คือ (กนกวรรณ พงศ์ชัยประสิทธิ์, 2557)

1. อัตราส่วนสภาพคล่อง (Liquidity Ratios)

อัตราส่วนสภาพคล่อง เป็นอัตราส่วนที่ใช้วัดสภาพคล่องหรือความสามารถในการชำระหนี้ระยะสั้นของกิจการ เช่น อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (Current Ratio) เป็นอัตราส่วนที่ใช้วัดสภาพคล่องของกิจการแสดงความสามารถที่กิจการนำสินทรัพย์หมุนเวียนไปชำระหนี้สินหมุนเวียนได้ก็เท่า และสามารถชำระได้ทันเวลาหรือไม่ อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว (Quick Ratio or Acid-test Ratio) เป็นอัตราส่วนที่ใช้วัดสภาพคล่องของกิจการอีกประเภทหนึ่งแสดงความสามารถที่กิจการจะนำสินทรัพย์หมุนเวียนที่เปลี่ยนเป็นเงินสดได้เร็ว มาจ่ายชำระหนี้สินระยะสั้นได้ทันเวลาหรือไม่ อัตราการหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือ (Inventory Turnover) เป็นจำนวนครั้งที่กิจการสามารถขายสินค้าคงเหลือออกไปได้ เป็นต้น (ณัฐพล จักรภีร์ศิริสุข, 2559) ประกอบด้วย (แก้วมณี อุทิรัมย์, 2556)

1.1 อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (Current Ratio)

1.2 อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว (Quick Ratio)

2. อัตราส่วนประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์ (Activity Ratios)

อัตราส่วนประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์ เป็นการวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการจัดการสินทรัพย์ ที่กิจการใช้ในการดำเนินงาน อันได้แก่ สินทรัพย์ไม่หมุนเวียนหรือสินทรัพย์ถาวร และสินทรัพย์ทั้งหมด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวัดคุณภาพและประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์ และเงินทุนจากเจ้าของกิจการที่สร้างรายได้หรือผลตอบแทนให้แก่กิจการ (กนกวรรณ พงศ์ชัยประสิทธิ์, 2557) ประกอบด้วย (แก้วมณี อุทิรัมย์, 2556)

2.1 อัตราการหมุนเวียนของลูกหนี้ (Receivables Turnover)

2.2 ระยะเวลาในการเก็บหนี้ (Average Collection Period)

2.3 อัตราการหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือ (Inventory Turnover)

2.4 ระยะเวลาในการขายสินค้า (Holding Period)

2.5 อัตราการหมุนของสินทรัพย์ถาวร (Fix Assets Turnover)

2.6 อัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม (Total Assets Turnover)

3. อัตราส่วนความสามารถในการบริหารหนี้สิน (Leverage Ratios)

อัตราส่วนความสามารถในการบริหารหนี้สิน เป็นอัตราส่วนที่ใช้วัดความสามารถในการชำระหนี้ของกิจการ โดยเน้นถึงการชำระหนี้สินระยะยาวและหนี้สินที่ก่อภาระผูกพันที่จะต้องจ่ายชำระดอกเบี้ย เช่น เงินเบิกเกินบัญชีธนาคาร ตลอดจนความสามารถในการจ่ายชำระดอกเบี้ย (แก้วมณี อุทิรัมย์, 2556) ประกอบด้วย

3.1 อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม (Debt Ratio)

การประชุมวิชาการระดับชาติ และสัมมนาเครือข่ายพัฒนาสังคม/ชุมชนภาคใต้ ครั้งที่ 1 “ภาคีเครือข่ายกับการพัฒนาสังคมที่ยั่งยืน”

3.2 อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Debt to Equity Ratio)

3.3 อัตราส่วนวัดความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ย (Interest Coverage Ratio)

4. อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไร (Profitability Ratios)

อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไร เป็นอัตราส่วนที่ใช้วัดขีดความสามารถของผู้บริหารในองค์กรนั้น ๆ ว่ามีประสิทธิภาพในการบริหารงานให้เกิดกำไรและความมั่นคงแก่กิจการมากน้อยเพียงใด ซึ่งชี้ให้เห็นถึงผลการดำเนินงานที่ผ่านมาเป็นอย่างไร (แก้วมณี อุทิมรัมย์, 2556) ประกอบด้วย

4.1 อัตรากำไรขั้นต้น (Gross Profit Margin)

4.2 อัตรากำไรจากการดำเนินงาน (Operating Profit Margin)

4.3 อัตรากำไรสุทธิ (Net Profit Margin)

4.4 อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (Return on Assets)

4.5 อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Return on Equity)

5. อัตราส่วนมูลค่าตลาด (Market Value Ratios)

อัตราส่วนมูลค่าตลาด เป็นการวัดมูลค่าหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ ว่าน่าสนใจลงทุนหรือไม่ เป็นการวิเคราะห์ว่านักลงทุนให้ความสนใจที่จะลงทุนซื้อหุ้นของกิจการหรือไม่ นักลงทุนจะพอใจลงทุนซื้อหุ้นในกิจการ ถ้าพบว่ากิจการมีประสิทธิภาพในการดำเนินงานดี สภาพคล่องดี มีประสิทธิภาพการใช้สินทรัพย์ มีการบริหารโครงสร้างทางการเงินดี และมีความสามารถในการทำกำไร อันจะส่งผลให้ราคาตลาดของหุ้นของกิจการสูงขึ้น ทั้งนี้การวิเคราะห์มูลค่าราคาตลาดของธุรกิจจึงมีวัตถุประสงค์ เพื่อจะได้ทราบราคาซื้อขายหุ้นของกิจการเป็นราคาที่เหมาะสม (กนกวรรณ พงศ์ชัยประสิทธิ์, 2557) ประกอบด้วย (แก้วมณี อุทิมรัมย์, 2556, ปนัดดา แก้วมณี, 2558)

5.1 อัตราส่วนกำไรต่อหุ้น (Earning Per Share)

5.2 อัตราส่วนราคาตลาดต่อกำไรต่อหุ้น (Price to Earnings Ratio or P/E Ratio)

5.3 อัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าหุ้นทางบัญชี (Price to Book Value Ratio or P/BV Ratio)

5.4 อัตราผลตอบแทนจากเงินปันผล (Dividend Yield)

5.5 อัตราส่วนราคาต่อยอดขายต่อหุ้น (Price to Sale or P/S Ratio)

สรุปได้ว่า การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน จำเป็นต้องทำการเปรียบเทียบกับข้อมูลในอดีตหรือเปรียบเทียบกับอัตราส่วนมาตรฐานหรืออัตราส่วนถัวเฉลี่ยของอุตสาหกรรม เพื่อให้ทราบถึงสถานะการเงิน จุดแข็ง จุดอ่อนของบริษัท และแนวโน้มในอนาคตของบริษัท ทำให้ผู้บริหารสามารถกำหนดแผนการบริหารการเงินให้เกิดประสิทธิภาพได้

ผลการศึกษาและการวิจารณ์

จากการศึกษาการวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงินและอัตราส่วนทางการเงินดังที่กล่าวมาข้างต้น พบว่า ความสำคัญของการวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงินหรืองบการเงิน เป็นการค้นหาข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับฐานะทางการเงิน และผลการดำเนินงานของธุรกิจ (ภาสกร ปาละวัล, 2560, แก้วมณี อุทิรัมย์, 2556) โดยใช้เครื่องมือต่าง ๆ มาทำการประเมินและวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงิน เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจลงทุนหรือวางแผน และคาดการณ์สถานการณ์ทางธุรกิจของกิจการในอนาคตได้ การวิเคราะห์งบการเงิน จึงถือเป็นเครื่องมือที่สำคัญต่อการพัฒนาตลาดทุนไทย (อังครัตน์ เปรียบจริยวัฒน์, 2554, อติศร เลหาภณิข และคณะ, 2552) การวิเคราะห์งบการเงินทำขึ้นเพื่อต้องการทราบจุดแข็งและจุดอ่อนทางการเงินของธุรกิจในด้านต่าง ๆ ตามความต้องการของผู้วิเคราะห์ โดยมีหลักการสำคัญ คือ การเปรียบเทียบ ซึ่งจะทำให้ทราบว่าตรงจุดใดของธุรกิจที่มีปัญหาควรต้องได้รับการแก้ไขปรับปรุง และจุดใดของธุรกิจที่มีความเข้มแข็งจะถือเป็นข้อได้เปรียบทางการแข่งขัน การเปรียบเทียบของงบการเงินมี 3 ลักษณะ คือ การเปรียบเทียบกับข้อมูลในอดีตของธุรกิจ การเปรียบเทียบกับธุรกิจที่เป็นคู่แข่ง และการเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรม (อุไร วงษ์ลา, 2558) ในการวิเคราะห์งบการเงิน กิจการควรมีงบการเงิน 2 ปีขึ้นไป และรวบรวมข้อมูลทางการเงินมาวิเคราะห์ โดยการใช้เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์งบการเงิน เพื่อช่วยในการเปรียบเทียบหรือหาการเปลี่ยนแปลงของรายการในงบการเงินได้ง่ายขึ้น (กฤษฎา เสกตระกูล, แก้วมณี-อุทิรัมย์, 2556)

จากการศึกษาการวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงินและอัตราส่วนทางการเงินดังที่กล่าวมาข้างต้น พบว่า สิ่งที่ต้องรู้เกี่ยวกับงบการเงิน งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ งบแสดงฐานะการเงิน งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น หมายเหตุขบย่อและคำอธิบายอื่น ซึ่งระบุไว้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงินเป็นผลผลิตของกระบวนการบัญชีการเงินทั้งหมด และงบการเงินควรสอดคล้องกับมาตรฐานของงบการเงินและสภาวิชาชีพบัญชี (สภาวิชาชีพบัญชีฯ ในพระบรมราชูปถัมภ์, 2562) โดยจะสรุปข้อมูลทางการเงินของกิจการ ณ วันสิ้นงวด ซึ่งแสดงให้เห็นถึงผลการดำเนินงานและฐานะทางการเงินของกิจการ กิจการต้องเผยแพร่ข้อมูลเหล่านี้ให้กับบุคคลภายนอกองค์กร (จันทร์เพ็ญ บุญฉาย, 2556) โดยฝ่ายผู้บริหารซึ่งจัดทำขึ้นตามมาตรฐานรายงานทางการเงินอย่างน้อยปีละครั้ง เพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับฐานะการเงิน ผลการดำเนินงานและกระแสเงินสดของกิจการ (กนกวรรณ พงศ์ชัยประสิทธิ์, 2557, ภาสกร ปาละวัล, 2560) ซึ่งงบการเงินมีความสำคัญต่อการตัดสินใจทางธุรกิจ (แก้วมณี อุทิรัมย์, 2556)

จากการศึกษาการวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงินและอัตราส่วนทางการเงินดังที่กล่าวมาข้างต้น พบว่า ผู้ที่ใช้ประโยชน์จากข้อมูลทางการเงิน ผู้ใช้งบการเงินประกอบด้วย ผู้ลงทุน ลูกจ้าง ผู้ให้กู้ ผู้ขายสินค้าและเจ้าหนี้อื่น ลูกค้า รัฐบาลและหน่วยงานราชการและสาธารณชน ผู้ใช้งบการเงินเหล่านี้ ใช้งบการเงินเพื่อตอบสนองความต้องการที่แตกต่างกัน (กนกวรรณ พงศ์ชัยประสิทธิ์, 2557) การวิเคราะห์งบการเงิน ถือว่าเป็นเครื่องมือในการเข้าไปรู้จักกับธุรกิจ จึงมีผู้สนใจและใช้ประโยชน์จากการวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงินหลายกลุ่ม (แก้วมณี อุทิรัมย์, 2556) ผู้ใช้งบการเงินแต่ละประเภทมีวัตถุประสงค์ในการวิเคราะห์งบการเงินที่แตกต่างกัน ในงบการเงินที่สามารถ

การประชุมวิชาการระดับชาติ และสัมมนาเครือข่ายพัฒนาสังคม/ชุมชนภาคใต้ ครั้งที่ 1 “ภาคีเครือข่ายกับการพัฒนาสังคมที่ยั่งยืน”

ตอบสนองความต้องการของผู้ลงทุนได้ ข้อมูลนั้นจะสามารถตอบสนองความต้องการของผู้ใช้การเงินกลุ่มอื่นได้เช่นกัน (อังครัตน์ เปรียบจริยวัฒน์, 2554)

จากการศึกษาการวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงินและอัตราส่วนทางการเงินดังที่กล่าวมาข้างต้น พบว่าประโยชน์ของงบการเงินที่มีต่อผู้ใช้ข้อมูลทางการเงิน เพื่อแสดงผลการดำเนินงานของธุรกิจในรอบระยะเวลาบัญชีที่ผ่านมา ว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ดีหรือไม่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติธัช ถนัดพจนามาศย์ (2552) เพื่อทราบถึงบริษัทที่ลงทุนมีความสามารถในการทำกำไรในอดีตเป็นอย่างไร เพื่อให้ทราบถึงว่ามีปัญหาทางการเงินหรือไม่ และเพื่อให้ทราบเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการบริหารสินทรัพย์ของบริษัท ว่ามีคุณภาพการบริหารมากน้อยเพียงใด และ (แก้วมณี อุทธิรัมย์, 2556) งบการเงินควรให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์แก่ผู้ใช้ทุกฝ่ายที่สนใจในกิจการ ข้อมูลทางการเงินบัญชีที่ปรากฏในงบการเงิน จึงควรให้ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการดำเนินงาน กระแสเงินสด สภาพคล่อง ผลตอบแทนจากการลงทุน ความสามารถในการชำระหนี้และทรัพยากรทางเศรษฐกิจของกิจการ เป็นต้น โดยงบการเงินที่ถูกจัดทำขึ้นนั้น ต้องมีวัตถุประสงค์ที่จะให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจของผู้ใช้งบการเงินกลุ่มต่าง ๆ (กัญญาพัชญ์ อรุณรัตน์, 2557)

จากการศึกษาการวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงินและอัตราส่วนทางการเงินดังที่กล่าวมาข้างต้น พบว่าอัตราส่วนทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ธุรกิจ อัตราส่วนทางการเงิน (Financial Ratio) เป็นเครื่องมือที่ช่วยในการประเมินฐานะทางการเงินและความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจได้ดีกว่าตัวเลขข้อมูลดิบที่แสดงไว้ในงบการเงิน โดยอัตราส่วนทางการเงินก็คือการนำรายการในงบแสดงฐานะทางการเงิน งบกำไรขาดทุนที่มีส่วนสัมพันธ์กันมาทำเป็นสัดส่วนเปรียบเทียบกัน ทำให้สามารถตีความหมายของงบการเงินได้มากขึ้น (ปนัดดา แก้วมณี, 2558) ด้วยเหตุนี้การใช้อัตราส่วนเพื่อการวิเคราะห์จึงมีข้อดีอันใจว่า การวิเคราะห์งบการเงินโดยใช้อัตราส่วน สิ่งที่มีวิเคราะห้จะต้องทราบคือ จุดมุ่งหมายของผู้จัดการทางการเงินหรือผู้วิเคราะห์เองว่าต้องการอะไรจากการวิเคราะห์ โดยข้อเท็จจริงแล้วอัตราส่วนจะไม่สิ้นสุดในตัวของมันเอง การวิเคราะห์จะต้องอาศัยอัตราส่วนอื่นที่เหมาะสมเข้ามาเสริม เพื่อค้นหาข้อเท็จจริงที่แฝงอยู่ในอัตราส่วนนั้นได้ตามความต้องการ การเลือกใช้อัตราส่วนที่เหมาะสมจะช่วยตอบคำถามสำคัญ ๆ ได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น (ศิริวรรณ แก้วศรี, 2558) และประเภทของอัตราส่วนการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินนี้แบ่งตามจุดมุ่งหมายในการใช้ได้เป็น 5 ประเภทด้วยกัน คือ (กนกวรรณ พงศ์ชัยประสิทธิ์, 2557) 1. อัตราส่วนสภาพคล่อง (Liquidity Ratios) 2. อัตราส่วนประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์ (Activity Ratios) 3. อัตราส่วนความสามารถในการบริหารหนี้สิน (Leverage Ratios) 4. อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไร (Profitability Ratios) และ 5. อัตราส่วนมูลค่าตลาด (Market Value Ratios) (ณัฐพล-จักรภัทร์ศิริสุข, 2559, แก้วมณี อุทธิรัมย์, 2556, กนกวรรณ พงศ์ชัยประสิทธิ์, 2557, ปนัดดา แก้วมณี, 2558)

การประชุมวิชาการระดับชาติ และสัมมนาเครือข่ายพัฒนาสังคม/ชุมชนภาคใต้ ครั้งที่ 1 “ภาคีเครือข่ายกับการพัฒนาสังคมที่ยั่งยืน”

สรุป

จากการศึกษาการวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงินและอัตราส่วนทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย การตัดสินใจร่วมลงทุนในธุรกิจนั้น ผู้ลงทุนหรือผู้ใช้งบการเงินควรรวบรวมข้อมูลทางการเงินของกิจการอย่างน้อย 2 ปีขึ้นไป และนำมาทำการจำแนก แยกแยะ ตีความ ข้อมูลทางการเงิน โดยเลือกใช้เครื่องมือทางการเงินต่าง ๆ เช่น การใช้อัตราส่วนทางการเงิน การวิเคราะห์แนวนอน การวิเคราะห์แนวตั้ง การวิเคราะห์แนวโน้ม การจัดทำกระแสเงินสด ซึ่งช่วยคาดการณ์ฐานะการเงินในปัจจุบัน และใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานกิจการในอนาคต และการเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นจากผลกระทบต่าง ๆ นอกจากนี้ สภาพคล่องของธุรกิจ จึงเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่จะถูกนำมาพิจารณา หากธุรกิจมีสภาพคล่องต่ำ อาจทำให้ธุรกิจไม่ได้รับความสนใจจากผู้ลงทุน และอาจประสบปัญหาเกี่ยวกับภาวะขาดทุนในการถือครองผลประโยชน์ของธุรกิจได้ ซึ่งสภาพคล่อง คือ ความใกล้เคียงเงินสดของทรัพยากรทางเศรษฐกิจ และภาระผูกพันของธุรกิจ มีความสำคัญในการประเมินระยะเวลาของกระแสเงินสดรับหรือจ่ายในอนาคตอันใกล้ เป็นส่วนหนึ่งของความยืดหยุ่นทางการเงินของธุรกิจ และความสามารถในการดำเนินงานของบริษัทในการรักษาระดับการดำเนินงาน เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้ลงทุนและผู้ไ้รายงานทางการเงิน สำหรับใช้ข้อมูลในการวิเคราะห์ธุรกิจและตัดสินใจร่วมลงทุนในธุรกิจต่อไปในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

- กัญญาพัชญ์ อรุณรัตน์. (2557). ปัจจัยการเลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือ ที่มีต่อฐานะการเงินและผลตอบแทนของหลักทรัพย์ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (MAI). วิทยานิพนธ์ปริญญาบัญชีมหาบัณฑิต.คณะบัญชี, มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- กิตติธัช ถนัดพจนามาศย์. (2552). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับดัชนีราคาหลักทรัพย์ในกลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร. การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาบริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- แก้วมณี อุทธิรัมย์. (2556). ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับผลตอบแทนที่คาดหวังของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET100). วิทยานิพนธ์ปริญญาบัญชีมหาบัณฑิต. คณะบัญชี, มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- กฤษฎา เสกตระกูล. (2556). การวิเคราะห์งบการเงิน. ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 12-41. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : https://www.set.or.th/dat/vdoArticle/attachFile/AttachFile_1472551305959.pdf. (2562, 30 กรกฎาคม).
- จันทร์เพ็ญ บุญฉาย. (2556). การเงินธุรกิจ: งบการเงิน Financial Statements. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ฟูลจีซี ร็อกซ์ มหาวิทยาลัย ธุรกิจบัณฑิต.

การประชุมวิชาการระดับชาติ และสัมมนาเครือข่ายพัฒนาสังคม/ชุมชนภาคใต้ ครั้งที่ 1 “ภาคีเครือข่ายกับการพัฒนาสังคมที่ยั่งยืน”

- จิราลักษณ์ สุวรรณศิริ. (2545). *สภาพคล่องและอัตราผลตอบแทนของหุ้นสามัญ : การศึกษาจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน. คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐพล จักรภีศิริสุข. (2559). *ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับผลตอบแทนของหลักทรัพย์ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กรณีศึกษากลุ่มอุตสาหกรรมเหล็ก*. การค้นคว้าอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ปนัดดา แก้วมณี. (2558). *ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับอัตราผลตอบแทนของผู้ถือหุ้นในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กรณีศึกษา บริษัทที่ถูกประเมินในระดับดีเยี่ยมและระดับดี จากสมาคมส่งเสริมผู้ลงทุนไทย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิตรมหาบัณฑิต. คณะบัญชี, มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- ปราณฤทัย บุญเพ็ง. (2557). *ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับราคาตลาดหลักทรัพย์บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย : กรณีศึกษากลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมยานยนต์*. การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาบัณฑิตรมหาบัณฑิต. คณะบัญชี, มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- พรรณภา ธุนิมิตรกุล. (2551). *การเงินธุรกิจ*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ภาสกร ปาละวัล. (2560) *การวิเคราะห์งบการเงินเปรียบเทียบระหว่างบริษัท ศรีตรังแอมโกลอินดัสทรี จำกัด (มหาชน) และบริษัท ไทยรับเบอร์ลาเท็กซ์ คอร์ปอเรชั่น (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)*. การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- ศิริวรรณ แก้วศรี. (2558). *ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับผลตอบแทนการจ่ายเงินปันผลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ศึกษากรณี หมวดธุรกิจสื่อและสิ่งพิมพ์*. การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาบัณฑิตรมหาบัณฑิต. คณะบัญชี, มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์. (2562). *งบการเงิน*. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <http://www.tfac.or.th> (2562,14 กุมภาพันธ์).
- อดิสร เลหาวิช และคณะ. (2552). *การบัญชีบริหาร*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อังครัตน์ เปรียบจริยวัฒน์. (2554). *การวิเคราะห์งบการเงิน*. ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 7 (6) : 5. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <https://www.set.or.th/dat/setbooks/e-book/76.pdf> (2562, 30 กรกฎาคม).
- อุไร วงษ์ลา. (2558). *ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับผลการประเมินการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย*. การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาบัณฑิตรมหาบัณฑิต. คณะบัญชี, มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

การประชุมวิชาการระดับชาติ และสัมมนาเครือข่ายพัฒนาสังคม/ชุมชนภาคใต้ ครั้งที่ 1 “ภาคีเครือข่ายกับการพัฒนาสังคมที่ยั่งยืน”

Arj. Kai. (2562). บทที่ 3 การวิเคราะห์งบการเงิน. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <https://sites.google.com/site/jira8788/cheapter3>. (2562, 19 กุมภาพันธ์).

Ciaran Walsh. (2551). วิเคราะห์ เจาะลึก อัตราส่วนทางการเงิน. แปลจากเรื่อง Key Management Ratios (เฉลิมชัย ครุฑบุญยงค์, แปล). กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น

Doithai. (2562). หมายเหตุประกอบงบการเงิน. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <http://doithai.com>. (2562, 19 กุมภาพันธ์).

Doithai. (2562). งบการเงิน. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <http://doithai.com>. (2562, 19 กุมภาพันธ์).

Greed is Goods. (2562). งบการเงิน. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <https://greedisgoods.com>. (2562, 17 กุมภาพันธ์).

